

Arrest

nr. 264 398 van 26 november 2021
in de zaak RvV X / IV en RvV X

In zake: 1. X
 2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. L. S. LEUNG
Karel Rogierstraat 3
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 9 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. LEUNG, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1991.

Verzoekster verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1993.

De verzoekende partijen verklaren het Rijk te zijn binnengekomen op 5 oktober 2019. Op 16 oktober 2019 melden verzoekers zich aan. Op 21 oktober 2019 dienen de verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming in.

Op 10 februari 2021 worden de eerste en de tweede verzoekende partij afzonderlijk gehoord op het CGVS.

Op 22 april 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van elke verzoekende partij een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van verzoeker werd genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in X, San Salvador op (...) 1991. In 2005 verhuisde u met uw ouders van San Antonio naar Urbanizacion Valle del Sol in Apopa. In 2008 stopte u met studeren omdat u geïntimideerd werd door bendeleden, maar in 2011 besloot u om uw middelbare school toch nog af te ronden. In 2014 startte u als schilder in een atelier voor metaalconstructies. Vervolgens begon u in 2015 aan de nationale universiteit van El Salvador, waar u Internationale Marketing studeerde. Na één semester stopte u met deze studie om u meer op uw werk te focussen zodat u de lening van uw huis, dat in dezelfde pasaje als uw ouderlijke huis gelegen was, kon afbetalen. In 2016 leerde u uw echtgenote, MAMF (CGVS xx/xxx; O.V. xxx) kennen, waarop jullie in 2017 gingen samenwonen in uw huis.

Op 10 juli 2019 was u tijdens de lunchpauze op uw werk aan het praten met uw collega OE, toen drie leden van de bende MS13 naar binnen kwamen. Eén van hen zei u dat ze ontdekten dat u met de bus uit een rivaliserende zone kwam. U moest uw identiteitskaart tonen, waarop ze het adres van uw ouders zagen staan dat inderdaad in een rivaliserend gebied lag. Hierop haalde één van hen een wapen boven en zei dat wanneer ze u daar nogmaals zouden zien, ze u zouden doodschieten. U keerde terug naar huis en besloot niet terug te keren naar uw werk, maar een andere job te zoeken.

Op zondag 14 juli 2019 waren uw echtgenote, uw vader en uzelf in uw huis, toen vijf leden van de bende 18 bij uw huis aanklopten. Twee van hen kwamen uw huis binnen en zeiden op de hoogte te zijn dat u uw werk moest opzeggen omwille van de bende MS. Ze vroegen u om te blijven werken en gaven u een telefoonnummer waar u hen op kon contacteren wanneer de bendeleden van de MS13 in de buurt waren. U moest hen dan zeggen met hoeveel ze waren, welke kleren ze aanhadden en of ze gewapend waren. De rest zouden zij regelen. U zei dat u geen probleem had, dat u gewoon van werk zou veranderen. Hierop werden ze erg kwaad en zeiden ze u dat wanneer u niet met hen zou samenwerken, u aan de kant van hun rivalen stond. In dat geval zouden ze eerst uw echtgenote vermoorden en daarna uzelf. Ze zouden de dag nadien terugkomen om uw antwoord de krijgen.

Op maandag 15 juli 2019 namen uw echtgenote en u omstreeks 7u30 de taxi naar het centrum van Apopa, waar jullie de bus namen naar de kolonie Zacamil. Hier konden jullie bij een vriendin van uw echtgenote, J, blijven logeren. Die dag startte u met uw nieuwe job bij een ijsverpakkingsbedrijf in San Salvador (SS). Enkele dagen later werd u op straat in Zacamil aangesproken door twee bendeleden van de bende 18 die wisten dat u nu in de kolonie woonde en wilden weten waar u vandaan kwam. U liet uw identiteitskaart zien en verzekerde hen zo dat u van een zone van dezelfde bende kwam. Ze zeiden dat het geen probleem was omdat het inderdaad om dezelfde bende ging en dat jullie er konden blijven wonen en werken.

Een van deze bendeleden sprak u een week later opnieuw aan en zei dat “Shadow” met u wilde praten. Hij is een bekend bendelid uit Valle del Sol. U nam geen contact met hem op.

Op (...) 2019 vond het burgerlijke huwelijk tussen uw echtgenote en u plaats in aanwezigheid van uw ouders, schoonouders en de getuigen. Op (...) 2019 vond het religieuze huwelijk plaats in Isla de Mendez in aanwezigheid van vrienden, familie en kennissen.

Toen u op 9 september 2019 naar het werk ging, stapten er twee bendeleden van de bende 18 op uw bus. Ze vielen u aan, bedreigden u met een mes en probeerden u te vermoorden. Ze maakten uw trui en uw rugzak stuk.

Een andere passagier kwam tussen met een vuurwapen, waarop de twee bendeleden de bus verlieten. U keerde naar huis terug en uw echtgenote en u beslisten dat het beter was om El Salvador te verlaten. Uw echtgenote sprak met een vriendin die reeds in België verbleef en daarop beslisten jullie om naar België te komen.

Op 10 september 2019 verhuisden uw echtgenote en u naar uw schoonouders in Isla de Mendes, Usulután. Op 13 september 2019 kocht uw schoonbroer met uw geld de vliegtuigtickets.

Op 4 oktober 2019 verlieten uw echtgenote en u El Salvador met het vliegtuig en kwamen jullie via Spanje op 5 oktober 2019 in België. Op 16 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar El Salvador gedood te worden door de bende 18 Revolucionarios, u vreest bovendien ook voor het leven van uw echtgenote.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw echtgenote, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote, uw geboorteakte, de

geboorteakte van uw echtgenote, jullie huwelijksakte, een attest van uw job bij (...), een attest van het werk van uw echtgenote bij de Universidad Don Bosco, twee uittreksels van uw strafregister, twee uittreksels van het strafregister van uw echtgenote, vliegtuigtickets op naam van u en uw echtgenote, een usb-stick met nieuwsberichten over de algemene situatie met de bendes in El Salvador, een verklaring afgelegd door uw vader JEF, een verklaring afgelegd door uw collega OEEM en een verklaring afgelegd door JSMdS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Uw verklaringen over uw problemen met de bende 18 en de bende MS-13 weten immers niet te overtuigen.

Zo verklaart u dat u voor het eerst problemen kende met bendeleden op 10 juli 2019, toen enkele leden van de MS-13 u op uw werk confronteerden met het feit dat u afkomstig was uit een zone van de rivaliserende bende (CGVS man, p. 17 en 19). U werkte echter reeds sinds 2014 bij dit metaalconstructiebedrijf zonder problemen te hebben gekend (CGVS man, p. 19). Het is dan ook een raadsel waarom de bendeleden u na vijf jaar plots in het vizier namen. Bovendien is het erg opmerkelijk dat die bendeleden enkel u viseerden en uw overige collega's met rust lieten (CGVS man, p. 19). Gevraagd of u het enige personeelslid was dat afkomstig was uit een zone van de rivaliserende bende, antwoordt u dat u dat u niet weet waar uw collega's precies wonen (CGVS man, p. 19). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u reeds vijf jaar in eenzelfde bedrijf werkt, zonder een idee te hebben waar uw collega's wonen. Dat u als enige afkomstig zou zijn uit een zone van een rivaliserende bende en daarom door de bende MS-13 lastiggevallen werd, is dan ook een blote bewering (CGVS man, p. 19). Wat er ook van zij, uit jullie verklaringen blijkt geenszins dat jullie nog problemen hebben gekend met de bende MS-13 nadat u op 10 juli 2019 stopte met werken bij dat bedrijf. Zelfs toen jullie van 10 september 2019 tot en met 4 oktober 2019 bij uw schoonouders gingen inwonen in Isla de Mendez, waar de bende MS-13 eveneens actief is (CGVS man, p. 5; CGVS xx/xxx vanaf nu CGVS vrouw, p. 4), kenden jullie geen problemen meer met die bende.

Ook wat betreft de vervolging door de bende 18 zijn jullie verklaringen niet aannemelijk. Volgens de verklaringen van uw echtgenote en u kregen jullie op 14 juli 2019 thuis bezoek van vijf bendeleden van de bende 18. Het was hen ter ore gekomen dat u op uw werk problemen kende met de bende MS-13 waarop zij hun "hulp" aanboden om met hen af te rekenen (CGVS man, p. 17 en 20; CGVS vrouw, p. 13 en 16). Toen u dit aanbod afwees, gaven ze u nog één dag de tijd om erover na te denken anders zouden ze u beschuldigen van collaboratie met de bende MS-13 en u en uw echtgenote vermoorden. Hierop beslisten jullie om de dag nadien te verhuizen naar een vriendin van uw echtgenote in Zacamil (CGVS man, p. 17; CGVS vrouw, p. 14). Gevraagd of jullie maatregelen namen om op 15 juli 2019 de uitkijkposten of de bendeleden te ontwijken, antwoordt u dat jullie 's morgens vroeg vertrokken omdat er dan politie aanwezig was voor de start van de scholen en dat jullie een taxi namen in plaats van de bus (CGVS man, p. 21; CGVS vrouw, p. 16). Uit uw eerdere verklaring blijkt echter dat jullie de taxi slechts namen tot in het centrum van Apopa en daar een bus namen naar Zacamil (CGVS man, p. 17-18). Dat jullie die ochtend de taxi slechts namen tot in het centrum van Apopa en niet tot bij J. in Zacamil, is erg opmerkelijk. Zo blijkt J. slechts twintig kilometer verderop te wonen, waardoor een taxirit een doenbaar en veiliger alternatief is voor het openbaar vervoer (CGVS man, p. 5). Dat u toch de bus nam is bovendien risicovol, daar u verklaarde dat er in uw toenmalige woonplaats geen privacy is en dat informatie er vluchtig is, waardoor de bende 18 logischerwijs snel op de hoogte kon zijn van jullie vertrek (CGVS man, p. 21). Bovendien zijn jullie verklaringen tegenstrijdig wat betreft jullie kennis over de aanwezigheid van de bendes in Zacamil. Gevraagd of u op voorhand controleerde welke bende er actief was in Zacamil, antwoordt u bevestigend dat u op de hoogte was dat de bende 18 Revolucionarios er controles uitvoerde (CGVS man, p. 5). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie niet op voorhand controleerden welke bende er actief was in Zacamil en er pas achter kwamen dat de bende 18 er de controle had bij het incident van 9 september 2019 (CGVS vrouw, p. 17). Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat uw vader in de verklaring die hij liet optekenen bij een advocaat/notaris in El Salvador slechts een oppervlakkige verwijzing maakt naar het incident van 14 juli

2019 (zie document 7). Dat zijn verklaring over dit incident even oppervlakkig is, als zijn verklaring over het incident van 10 juli 2019 en de problemen in Zacamil, is erg vreemd gezien uit uw verklaring blijkt dat hij persoonlijk getuige was van het incident met de bende 18 in uw huis in Apopa op 14 juli 2019 (CGVS man, p. 17). Uw vader maakte in zijn verklaring zelfs geen melding van zijn aanwezigheid tijdens deze feiten. Verwacht kan worden dat hij hierover uitgebreid zijn persoonlijke ervaring zou vertellen bij de advocaat/notaris en geen ogenschijnlijk voorgekauwde, summiere versie van de feiten (document 7). Ook wat betreft jullie verklaringen omtrent de problemen die u in Zacamil kende met de bende 18 Revolucionarios, weten jullie verklaringen niet te overtuigen. Zo verklaarde u aanvankelijk bij de DVZ dat u na een verblijf van 15 dagen in Zacamil, dus rond 30 juli 2019, aangesproken werd door twee bendeleden die wilden weten wat uw naam was en waar u vandaan kwam (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat u reeds na enkele dagen in deze zone aangesproken werd door twee bendeleden die wilden weten van waar u kwam (CGVS man, p. 18). Wanneer u later in het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt wanneer u in Zacamil aangesproken werd, antwoordt u dat dit 5 tot 7 dagen na jullie aankomst in de zone was (CGVS man, p. 23). Verder is het erg vreemd dat u bij de DVZ niet vermeldt dat u één week na de eerste ontmoeting met de bende 18 Revolucionarios in Zacamil, nogmaals aangesproken werd door een bendelid die u zei dat Shadow, een bekend bendelid van de bende 18 uit Apopa, met u moest praten (CGVS man, p. 18). Dat u dit niet reeds aanhaalde op de DVZ is erg vreemd en maakt dit incident dan ook weinig geloofwaardig. Hiermee geconfronteerd antwoordt u dat u bij de DVZ een samenvatting diende te geven en dat u dan enkel de belangrijkste zaken vertelde en er altijd iets is dat je niet vermeldt (CGVS man, p. 24). Deze verklaring is echter niet afdoende, daar wanneer een bekend bendelid van de bende 18 u lokaliseerde en probeerde te contacteren, dit geen onbelangrijk element is in uw asielaanvraag. U geeft immers zelf aan dat u na deze aanspreking wist dat u gevaar liep en dat dit gevolgen zou hebben (CGVS man, p. 24).

Bovendien geeft u aanvankelijk aan dat het bendelid dat u aansprak over Shadow, hetzelfde bendelid was dat u ook de eerste keer in Zacamil aansprak (CGVS man, p. 18). Later verklaart u echter dat u in Zacamil eerst aangesproken werd door twee individuen en dat er dan zo een drie à vier dagen voorbijgingen (...) toen er een ander persoon u aansprak over Shadow (CGVS man, p. 24). Dat u hier niet eenduidig bent of u werd aangesproken door één van de bendeleden van uw eerste ontmoeting in Zacamil, of door een ander bendelid, maakt opnieuw dat dit incident weinig aannemelijk is. Ook het feit dat u na deze aanspreking over Shadow geen extra voorzorgsmaatregelen nam om de bendeleden in Zacamil te ontwijken, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met de bende 18 (CGVS man, p. 24). Zoals hierboven reeds werd aangehaald, verklaarde u namelijk dat u vanaf dat moment wist dat u gevaar liep omdat u niet naar Apopa zou terugkeren om met Shadow te spreken en dat dit gevolgen zou hebben (CGVS man, p. 24). Dat u dan geen bijkomende veiligheidsmaatregelen nam, hoewel u zich nochtans aan de bende blootstelde door met het openbaar vervoer te gaan werken, is weinig aannemelijk (CGVS man, p. 8-9). Volledigheidshalve kan hier ook aan toegevoegd worden dat het erg vreemd is dat uw echtgenote niets vermeldt over de problemen die u kende in Zacamil tussen jullie aankomst en het incident van 9 september 2019 (CGVS vrouw, p. 14 en 18). Hoewel zij verklaart dat zij niet op de hoogte was van de incidenten die u in tussentijd meemaakte is het erg vreemd dat zij hier na aankomst in België evenmin van op de hoogte is. Jullie hadden sindsdien immers ruimschoots de tijd om elkaar op de hoogte te brengen van al de problemen waarmee jullie geconfronteerd werden in El Salvador (CGVS vrouw, p. 18). Dat u haar bovendien niet op de hoogte bracht van de eis van Shadow om hem te ontmoeten, is erg vreemd, daar ook haar leven bedreigd werd door de bende 18 in Apopa en zij dus logischerwijs ook gevaar zou lopen als u niet op deze eis van Shadow in ging (CGVS man, p. 17, 23-24). Hierdoor is het opmerkelijk dat u haar niet op de hoogte bracht opdat ook zij de nodige veiligheidsmaatregelen kon treffen.

Hoewel u wist dat uw leven gevaar liep doordat u niet inging op de eis van Shadow om hem te ontmoeten, beslisten uw echtgenote en u om in het huwelijksbootje te stappen eind augustus 2019 (CGVS man, p. 9 en 24). Op (...) 2019 vond jullie burgerlijke trouw plaats en op (...) 2019 vond het religieuze huwelijk plaats (CGVS man, p. 9-10). Gevraagd naar de opmerkelijke timing van jullie huwelijk, antwoordt u dat u in het begin niet dacht dat het probleem zo groot zou zijn, jullie verder wilden gaan met jullie leven en er al spaargeld gependendeerd was (CGVS man, p. 27). Deze verklaring is echter niet afdoende daar u op dat moment reeds wist dat u gevaar liep (zie supra) waardoor het organiseren van een huwelijk met gasten extra risicovol is. Dat jullie religieuze huwelijk op (...) 2019 bovendien veel gasten telde waaronder ook mensen die u niet kende, maakt de timing van jullie huwelijk des te vreemder. Dit brengt de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen met de bende verder aan het wankelen (CGVS man, p. 9-10).

Ook uw verklaringen over het incident van 9 september 2019, toen u door twee bendeleden van de bende 18 Revolucionarios met messen werd aangevallen op de bus zijn weinig aannemelijk en maken een weinig doorleefde indruk (CGVS man, p. 18). Zo verklaart u dat twee bendeleden u aanvielen,

bedreigden met een mes en u probeerden te vermoorden waarbij ze uw rugzak en trui kapot maakten (CGVS man, p. 18). Later verklaart u dat zij u aanvielen zonder een woord te zeggen (CGVS man, p. 25). Gevraagd of zij iets zeiden, antwoordt u dat ze zeiden: "je gaat sterven, hoerenzoon" (CGVS man, p. 25). Vervolgens wordt u gevraagd hoe u weet dat er een link is tussen dit incident op de bus en uw problemen in Apopa met de bende 18, waarop u enkel verwijst naar uw ontmoeting met het bendelid dat u aansprak over Shadow en dat u daaruit kon afleiden dat ze u in Valle del Sol (Apopa) wilden vermoorden (CGVS man, p. 25). Het is evenwel weinig aannemelijk dat er een gerichte moordpoging op u plaatsvond, door twee gewapende bendeleden en u hier enkel een kapotte trui en rugzak aan overhield (CGVS man, p. 18 en 25-26). Er kan evenmin met zekerheid uit uw verklaringen afgeleid worden dat deze aanval het gevolg was van uw weigering tot samenwerking met de bende 18 uit Apopa. Dat u aangeeft dat dit wel zo was is louter een blote bewering, daar de aanvallers amper iets zeiden op 9 september 2019. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan de voorgaande problemen met de bende 18 Revolucionarios (zie supra) die volgens uw verklaringen geleid zouden hebben tot deze moordpoging, kan er ook aan dit incident geen geloof gehecht worden.

Voorts is ook jullie gedrag in de nasleep van deze moordpoging bijzonder vreemd. Zo was de bende 18 Revolucionarios op de hoogte van jullie exacte verblijfplaats in Zacamil (CGVS man, p. 23). Toch ging uw echtgenote, de ochtend na de poging tot moord op u, haar paspoort en identiteitskaart (DUI) nog aanvragen in het centrum van San Salvador en verplaatste zij zich hiervoor met het openbaar vervoer vanuit Zacamil (CGVS vrouw, p. 11-12). Dit is erg vreemd gezien ook haar leven door de bende 18 bedreigd werd en het aanvragen van deze documenten bovendien niet op deze dag diende te gebeuren, aangezien u ook een nieuw paspoort en identiteitskaart moest aanvragen. Logischerwijs had uw echtgenote haar paspoort en identiteitskaart net als u op 23 september 2019 kunnen aanvragen en u kunnen vergezellen, gezien uw schoonbroer u die dag met zijn wagen naar San Salvador bracht (CGVS man, p. 12 ; CGVS vrouw, p. 11-12). Het is erg vreemd dat zij dergelijk risico opzocht door op 10 september 2019 haar documenten te gaan vernieuwen. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de door jullie voorgehouden problemen met de bende 18.

Vervolgens verhuisden jullie op 10 september 2019 naar uw schoonouders in Isla de Mendez, waar jullie verbleven tot aan jullie vertrek naar België op 4 oktober 2019 (CGVS man, p. 4-6 en 18; CGVS vrouw, p. 4 en 14). Hierbij is het erg vreemd dat u niet weet welke bende er actief is in deze zone, maar dat u dacht dat er gestreden werd tussen de bende 18 en de MS (CGVS man, p. 5). Verwacht kan worden dat, wanneer u net een moordpoging van de bende 18 Revolucionarios overleefde, dat u grondig nagaat welke bende actief is in de kolonie waar u uw toevlucht zoekt. Dat u dit niet deed, zaait opnieuw twijfel over de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor de bende 18 Revolucionarios.

Voorts is het erg opmerkelijk dat noch de bendeleden in Apopa, noch de bendeleden in Zacamil, naarstig op zoek gingen naar uw echtgenote en u nadat jullie tot tweemaal toe niet ingingen op hun eisen. Wanneer er u gevraagd wordt of de bende 18 in Apopa naar u op zoek ging na uw vertrek uit de zone, antwoordt u dat u wel een boodschap kreeg van Shadow, een bendelid uit Apopa, toen u reeds in Zacamil woonde (zie supra) (CGVS man, p. 23). Het is echter erg vreemd dat u niet op de hoogte bent of de bende 18 naar u informeerde bij uw familie in Apopa (CGVS man, p. 23). Dit is des te opmerkelijker daar uw familie slechts enkele huizen verderop woonde in Apopa, en na jullie vertrek zelfs in jullie huis ging wonen (CGVS man, p. 4, 5 en 13). Gezien u eveneens verklaarde dat de bende op de hoogte is waar iedere persoon woont, wie er bij hem/haar inwoont en wie het gezin is van deze persoon, is het erg vreemd dat u niet weet of de bende naar u ging informeren bij uw familie op de dag van de deadline, 15 juli 2019, of nadien (CGVS man, p. 5 en 23). Ook na de poging tot moord op de bus op 9 september 2019, kan nergens uit afgeleid worden dat de bende nog naar u op zoek ging. Zo waren zij op de hoogte van uw verblijfplaats in Zacamil (CGVS man, p. 23), toch gingen zij noch op 9 september, noch op 10 september 2019 naar u op zoek om hun klus te klaren (CGVS man, p. 26). Gevraagd of J. na jullie vertrek nog problemen kende met de bende, kan u opnieuw geen antwoord bieden op deze vraag en stelt u dat zij een betere vriendin is van uw echtgenote dan van u (CGVS man, p. 26). Gezien zij een vriendin was van uw echtgenote én u haar achteraf nog zag op de dag dat haar verklaring opgetekend werd door een advocaat, is het erg vreemd dat u niet bij haar informeerde of zij problemen kende omwille van jullie eerdere problemen (CGVS man, p. 26). Uw echtgenote weet echter te verduidelijken dat J. na jullie vertrek geen problemen kende met de bende in haar zone (CGVS vrouw, p. 19). Het is weinig waarschijnlijk dat de bende 18 u dermate viseerde en u zelfs wilde vermoorden, om nadien niet eens naar u op zoek te gaan in het huis waar jullie verbleven en waar zij van op de hoogte waren (CGVS man, p. 23; CGVS vrouw, p. 19).

De verklaringen die uw vader, uw collega OE en de vriendin van uw echtgenote J. lieten optekenen bij een advocaat/notaris in El Salvador, zijn geenszins in staat bovenvermelde vaststellingen te wijzigen. Deze verklaringen hebben een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden louter opgesteld te uwen

behoefte in het kader van uw verzoek om internationale bescherming waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Bovendien baseerden zij zich voor deze verklaringen grotendeels op hetgeen zij van u hoorden en niet op hun persoonlijke ervaringen. Zo is het erg vreemd dat deze drie getuigen verklaringen afleggen over incidenten waarbij zij zelf niet aanwezig waren (document 7, 8 en 9; CGVS vrouw, p. 13). Zo legt uw vader een verklaring af over het incident van 10 juli 2019 en 9 september 2019, hoewel hij dit verhaal van u hoorde en zelf niet aanwezig was tijdens deze incidenten (CGVS man, p. 16-18). Ook wat betreft uw ex-collega OE, die volgens uw verklaring getuige was van het incident op 10 juli 2019, is het erg vreemd dat hij eveneens verklaringen aflegt over incidenten waar hij niet bij aanwezig was (document 8). Wat betreft de verklaring van J. is het bovendien erg opmerkelijk dat zij nergens vermeldt dat jullie op 15 juli 2019 naar haar huis vluchtten en bij haar verbleven, maar stelt dat jullie burens waren (document 9; CGVS man, p. 17; CGVS vrouw, p. 5, 16 en 17).

Dat deze drie verklaringen elementen bevatten die louter gebaseerd zijn op uw weergave van de feiten, doet de objectiviteit van deze verklaringen teniet.

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts worden verwacht dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo verklaart uw echtgenote dat jullie geen verklaring aflegden bij de politie in El Salvador omdat jullie geen vertrouwen hadden in de Salvadoraanse autoriteiten omdat er "veel zaken zijn waarbij blijkt dat de politie banden heeft met de bendes" (CGVS vrouw, p. 12-13). Hierop gevraagd of zij iemand persoonlijk kent die problemen kreeg door het indienen van een klacht bij de politie, stelt zij dat dat niet het geval is (CGVS vrouw, p. 13). Ook u verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie geen klacht indienden omdat u geen vertrouwen had in de autoriteiten, hierbij verwijzend naar een reportage over gestolen politie-uniformen die doorspeeld werden naar de bendeleden (CGVS Vragenlijst man, punt 3.5). Het CGVS ziet echter niet in hoe deze diefstal u ervan zou kunnen weerhouden om de hulp van de lokale autoriteiten in te schakelen in een poging om u te beschermen tegen uw vervolgers.

In dit verband dient ook opgemerkt te worden dat u via Spanje naar België reisde. Ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, diende u in Spanje geen verzoek om internationale bescherming in. Er mag redelijkerwijs verwacht worden dat als jullie werkelijk voor jullie levens vreesden, jullie zo snel mogelijk na jullie aankomst in een ander land, een verzoek om internationale bescherming indienden.

Uw echtgenote verklaarde dat zij in 2015 ontslag nam aan de Universiteit Don Bosco aangezien zij door een student bedreigd werd indien zij hem geen goede quotering zou geven (CGVS vrouw, p. 7). Zij vermoedde dat deze student of zijn familie lid waren van een bende waardoor zij het dreigement serieus nam en haar ontslag indiende (CGVS vrouw, p. 7). Hoewel dit een verwerpelijke praktijk is van deze student, kan nergens uit uw echtgenote haar verklaringen afgeleid worden dat zij na haar ontslag nog problemen ondervond doordat zij de student geen betere score toekende (CGVS vrouw, p. 7, 13-14). Zij is evenmin op de hoogte of het hier daadwerkelijk om een bendelid ging, of om een student die zich voordeed als bendelid. Ze heeft dit incident ook nooit gemeld op de universiteit of bij de directie (CGVS vrouw, p. 7). Gezien dit incident reeds plaatsvond in 2015 en klaarblijkelijk geen verdere gevolgen had na het ontslag van uw echtgenote, kan ook hieruit geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade afgeleid worden.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u het niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. De paspoorten, identiteitskaarten, huwelijksakte en geboorteaktes van uw echtgenote en u bevatten louter gegevens omtrent jullie identiteit en nationaliteit dewelke niet in twijfel getrokken worden. Het attest van uw werkgever en dat van uw echtgenote bevestigt jullie beroep, hetgeen hier niet ter discussie staat. De informatie op de usb-stick verwijst naar algemene informatie en heeft geen betrekking op de problemen waar u persoonlijk mee geconfronteerd werd. De uittreksels van jullie strafregister tonen enkel aan dat jullie beschikken over een blanco strafblad, hetgeen niet betwist wordt. De vliegtuigtickets bevestigen jullie reis van El Salvador naar België op 4 oktober 2019.

In verband met de e-mail die het CGSV op 17 februari 2021 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van u en uw echtgenote, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote, MAMF (CGVS xx/xxx; O.V. xxx), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde

misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van verzoekster werd genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...)1993 en groeide op in Isla de Mendez in het departement Usulután. Toen u ongeveer 17 jaar oud was ging u studeren in Soyapango, San Salvador waardoor u tijdens de week in San Salvador woonde en in het weekend in Isla de Mendez. U studeerde licentiaat talen aan de universiteit Don Bosco in San Salvador en behaalde dit diploma in november 2014. Na uw studies kon u blijven werken aan deze universiteit vanaf maart 2015. U stopte echter met deze job in juni 2015 nadat een student dreigde u te vermoorden als u hem geen goede punten zou geven. U paste zijn punten niet aan, zoals hij van u eiste, en u besloot om uw werk stop te zetten. U vermoedde dat deze student tot een bende behoorde. U ging opnieuw permanent bij uw ouders in Isla de Mendez wonen en startte met het geven van privéles aan studenten van daar. In 2016 leerde u uw echtgenoot, NUFH (CGVS xx/xxx; xxx), kennen waarop u in 2017 bij hem introk in Valle del Sol in Apopa. Vanaf dat moment gaf u privéles aan uw studenten van Isla de Mendez via videocall. Op 10 juli 2019 werd uw echtgenoot op zijn werk aangesproken door enkele individuen. Ze vroegen zijn identiteitskaart omdat ze hadden gezien dat hij op een bus zat op de route van een rivaliserende bende. Dat werd bevestigd door zijn woonplaats op zijn identiteitskaart. Deze bendeleden zeiden dat ze hem niet langer in dat gebied wilden zien omdat ze hem dan zouden doodschieten. Uw echtgenoot besliste daarop om te vertrekken en keerde niet meer terug. Op zondag 14 juli 2019 waren u, uw schoonvader en uw echtgenoot in jullie huis toen er verschillende bendeleden aan jullie deur stonden. Uw echtgenoot maande u en zijn vader aan om naar een andere kamer te gaan. De bendeleden hadden gehoord dat uw echtgenoot omwille van de bende MS gestopt was met zijn werk. Ze vroegen hem om terug naar zijn werk te gaan en hen op te bellen als de bendeleden in de buurt waren zodat zij dan konden afkomen. Uw echtgenoot zei dat het voor hem geen probleem was, waarop de bendeleden zeiden dat als hij niet meewerkte, hij aan de kant van de rivaliserende bende stond. Dan zouden uw echtgenoot en u de gevolgen moeten dragen. Hij kreeg daarop één dag de tijd om een antwoord te geven aan de bende 18. Op 15 juli 2019 vertrokken jullie naar uw vriendin J. in de kolonie Zacamil en diezelfde dag startte uw echtgenoot op zijn nieuwe job. Op 9 september 2019 vertrok uw man met de bus naar het werk toen hij aangevallen werd door verschillende individuen. Zij probeerden hem te vermoorden met messen en uw echtgenoot probeerde zich te verdedigen. Een andere passagier kwam tussenbeide met een vuurwapen waarop de aanvallers besloten weg te gaan. Uw echtgenoot keerde terug naar huis en vertelde wat er gebeurd was aan J. en u. Hierop namen jullie de beslissing om El Salvador te verlaten. Op 10 september 2019 ging u 's morgens vroeg uw paspoort en identiteitskaart vernieuwen. Rond 11 of 12 uur 's middags kwam uw oudste broer uw echtgenoot en u ophalen zodat jullie bij uw ouders in Isla de Mendez konden verblijven. Op 13 september 2019 kocht uw

broer jullie vliegtuigtickets bij een reiskantoor. Op 4 oktober 2019 verlieten uw echtgenoot en u El Salvador met het vliegtuig en kwamen jullie via Spanje op 5 oktober 2019 in België. Op 16 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest uw leven en dat van uw echtgenoot gevaar lopen bij terugkeer naar El Salvador. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw echtgenoot, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenoot, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot, jullie huwelijksakte, een attest van het werk van uw echtgenoot bij (...), een attest van uw werk bij de Universidad Don Bosco, twee uittreksels van uw strafregister, twee uittreksels van het strafregister van uw echtgenoot, vliegtuigtickets op uw naam en op naam van uw echtgenoot, een usb-stick met nieuwsberichten over de algemene situatie met de bendes in El Salvador, een verklaring afgelegd door uw schoonvader JEF, een verklaring afgelegd door een collega van uw echtgenoot en een verklaring afgelegd door uw vriendin JSMdS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. U verklaart dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw echtgenoot, NUFH (CGVS xx/xxx; xxx; CGVS, p.13-14). Aangezien in het kader van het verzoek van uw echtgenoot, NUFH (CGVS xx/xxx; xxx) de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd: “[...]“

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de samenhang

Verzoekers zijn met mekaar gehuwd. Zij beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven.

De bestreden beslissingen verwijzen grotendeels naar dezelfde motieven. Daarenboven wordt in de verschillende bestreden beslissingen ook naar de onderlinge verklaringen van de verzoekers verwezen. De verzoekschriften tegen de bestreden beslissingen zijn gelijkkluidend. Zij bevatten dezelfde middelen en dezelfde uiteenzetting die in wezen een bespreking en weerlegging inhouden van de motieven van de bestreden beslissingen.

Gelet op deze feitelijke omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van “algemene motiveringsplicht”, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers betogen in hun middel dat ze het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen. Ze geven aan dat uit verschillende persartikels blijkt dat in 2019 nog 90 procent van Salvadoraanse verzoeken om internationale bescherming werden goedgekeurd en dat sinds 2020 maar liefst 90 procent van de Salvadoraanse verzoeken om internationale bescherming worden afgekeurd. Echter, de politieke en de veiligheidssituatie in El Salvador in 2020 is niet grondig verschillend tegenover de situatie in 2019.

Hierna gaan verzoekers in op de verschillende onderdelen van de bestreden beslissingen. Verzoekers herhalen dat verzoeker inderdaad al jaren in dat metaalconstructiebedrijf werkte en voorheen nooit problemen met de bende MS13 gehad heeft omdat die bende voorheen nog niet de totale heerschappij had over de buurt waar het metaalconstructiebedrijf gevestigd was (p. 19 notities persoonlijk onderhoud verzoeker). Door de aanwezigheid van de bendes vroeg verzoeker nooit aan zijn collega's van waar zij kwamen omdat de bendes willen weten wie van welke wijk komt.

Verzoekers erkennen dat verzoeker nadat hij doodsbedreigingen had ontvangen op 10 juli 2019 niet meer teruggekeerd is naar zijn oude werk, dus die bendeleden van de MS13 die verzoeker op die dag hadden bedreigd, heeft hij niet meer gezien. Tijdens hun verblijf van een maand in Isla de Mendez geven verzoekers aan dat ze vooral bezig waren met het voorbereiden van hun vlucht naar het buitenland en met het verzamelen van de nodige documenten. Ze waren dus niet veel thuis in Isla de Mendez, en als ze thuis waren bij de schoonouders, dan hielden ze zich gedeisd om niet te hard op te vallen.

Voorts erkennen verzoekers dat er in Valle del Sol geen privacy is en dat de bende 18 snel op de hoogte zou zijn van hun vertrek. In dit verband herhalen verzoekers dat ze 's morgens met de taxi vertrokken zijn naar het centrum van Apopa omdat de bus nemen in Valle del Sol te gevaarlijk zou zijn geweest. Verder halen ze aan dat ze 's morgens vertrokken zijn toen er veel politie op straat was ter bescherming van de schoolgaande kinderen. Ze menen dat het niet onlogisch is dat ze in het centrum van Apopa zijn overgestapt op een bus naar Zacamil. In het centrum van Apopa is er meer volk en meer drukte 's morgens waardoor ze iets minder opvallen, verder konden zij dan ook vermijden dat de taxichauffeur zou weten wat hun bestemming zou zijn geweest zodat de taxichauffeur het ook niet zou kunnen doorvertellen aan de bende 18.

Het gegeven dat aanvankelijk enkel verzoeker op de hoogte was dat de bende 18 controles uitvoerde in Zacamil, is volgens verzoekers geen tegenstrijdigheid. Ze geven aan dat het niet ongebruikelijk is dat één van de echtgenoten iets meer weet dan de andere echtgenoot. Ze benadrukken dat ze de verklaringen vanuit hun eigen perspectief hebben afgelegd.

Met betrekking tot de verklaring van verzoekers vader geven ze aan dat deze verklaring werd opgesteld door de advocaat en dat hij de verklaring van verzoekers vader heeft samengevat.

Verzoekers vervolgen dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort en relatief oppervlakkig was. Verzoeker stelt dat hij de exacte datum niet meer wist en daarom heeft hij een schatting gegeven (15 dagen). Als voorbereiding voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft hij alle feiten nog eens op een rijtje gezet, maar desalniettemin kon hij zich de exacte datum niet meer herinneren. Dit heeft hij ook tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gezegd. Omdat hij ter voorbereiding van het onderhoud alles nog eens op een rijtje heeft gezet heeft hij dan een nieuwe schatting gegeven van het aantal dagen (7 dagen). In ieder geval, is het volgens verzoekers, voor niemand van zelfsprekend om alles tot op de dag te herinneren wat hij/zij anderhalf jaar gedaan heeft. Verzoekers menen dat het onredelijk is om dit te verwachten, des te meer omdat het om traumatische gebeurtenissen gaat.

Met betrekking tot het feit dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeld heeft dat één week na de eerste ontmoeting met de bende 18 Revolucionarios in Zacamil, hij nogmaals aangesproken werd door een bendelid dat zei dat Shadow, een bekend bendelid van de bende 18 uit Apopa, met verzoeker moest praten, halen ze wederom aan dat het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken kort was, dat dit kaderde in de gebeurtenissen die zich in Zacamil afspeelden. Verzoeker ging er verder van uit dat hij later tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS alle details moest geven. Hierna geven verzoekers aan dat: *“Verzoeker werd dus eerst in Zacamil aangesproken door twee bendeleden van de 18 Revolucionarios met de vraag van waar verzoeker vandaan kwam. Na het antwoord van verzoeker wisten zij dat verzoeker van een zone kwam die ook onder controle stond van dezelfde bende en was er geen probleem. Nadien moeten de bendeleden van de 18 Revolucionarios van Zacamil te weten zijn gekomen dat verzoeker problemen had met de bende 18 Revolucionarios in Apopa en werd verzoeker opnieuw door een bendelid aangesproken in Zacamil met de mededeling dat Shadow met verzoeker wilde spreken.[...] Verzoeker wist dat hij problemen had met de bende 18 maar verzoeker wist op dat moment nog niet dat zijn zo problemen zo ernstig waren dat zijn leven in gevaar was (dat zal pas het geval zijn na het incident van 09.09.2019).*

- *Verzoeker moest op zijn werk geraken en had geen andere keuze dan het openbaar vervoer te nemen. Verzoeker wilde zo goed mogelijk verder gaan met zijn leven, ondanks de problemen met de*

bende 18, en vond het op dat moment nog een aanvaardbaar risico om het openbaar vervoer te nemen naar zijn werk.

- Het CGVS is onredelijk door aan verzoeker te verwijten dat hij het openbaar vervoer bleef nemen terwijl verzoeker geen ander alternatief had en hij op dat moment nog niet wist hoe erg zijn problemen met de bende 18 Revolucionarios nog gingen worden. Dit is pas duidelijk geworden na de aanval van 09.09.2019."

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij destijds in Zacamil niets heeft verteld aan zijn echtgenote over de problemen tussen de aankomst in Zacamil en het incident van 9 september 2019 om haar niet ongerust te maken. Hij wilde haar niet ongeruster maken dan ze al was. Op dat moment was zij aldus niet op de hoogte van deze problemen. Op het ogenblik van haar persoonlijk onderhoud was zij wel op de hoogte van deze problemen. Het CGVS beweert in de bestreden beslissing aldus ten onrechte dat verzoekster op het ogenblik van haar persoonlijk onderhoud niet op de hoogte was van deze problemen: *"- Het CGVS heeft letterlijk gevraagd aan de echtgenote van verzoeker: "Was u er van op de hoogte dat de bendeleden van de 18 uw echtgenoot nog hadden aangesproken in die wijk?". Verzoekster heeft "nee" geantwoord op deze vraag omdat de vraag letterlijk ging over het verleden: WAS u op de hoogte... Voor de echtgenote van verzoeker had deze vraag dus betrekking op haar kennis van deze problemen toen zij nog in Zacamil was. Het CGVS heeft niet gevraagd: "BENT u er van op de hoogte dat de bendeleden van de 18 uw echtgenoot nog hadden aangesproken in die wijk?".*

- Het CGVS gebruikt deze schijnbare tegenstelling en zijn eigen verwarrende vraagstelling om te motiveren dat de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote contradictorisch zouden zijn en bijgevolg ongeloofwaardig."

Met betrekking tot hun huwelijk halen verzoekers aan dat hun huwelijk reeds lang op voorhand gepland was. Immers, de nodige reservaties en voorschoten waren betaald, de uitnodigingen verstuurd etc. Ze wisten dat ze problemen hadden met de bende 18 Revolucionarios maar op dat moment wisten zij nog niet hoe ernstig die problemen waren. Op dat moment wisten ze nog niet dat de bende 18 Revolucionarios verzoeker wenste te doden. Ze dachten dat het niet dermate ernstig was. Ze stellen dat ze een risico-afweging hebben gemaakt en op basis daarvan hebben besloten om zo goed als mogelijk verder te gaan met hun leven en derhalve hun huwelijk en huwelijksfeest toch te laten doorgaan. Het is pas nadien, op 9 september 2019, dat het voor hen duidelijk is geworden dat de bende 18 Revolucionarios verzoeker wenste te doden. Ten tijde van hun huwelijk in augustus 2019 was dit nog niet het geval. Volgens hen is het onredelijk om te verwachten dat zij hun huwelijk zouden annuleren ondanks dat alles al was voorbereid en gepland terwijl zij op dat moment nog niet wisten dat de problemen veel erger gingen worden.

Ook menen verzoekers dat op basis van de motieven uit de bestreden beslissingen niet afgeleid kan worden om te stellen dat de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de gebeurtenissen van 9 september 2019 niet doorleefd zijn. Hij is wel degelijk getraumatiseerd. Ze benadrukken dat iedereen op een andere manier op een trauma reageert. Hij is van nature een rustig persoon en vertelt op een rustige manier over de feiten. Dit betekent niet dat hij hierbij geen emoties heeft. Het feit dat verzoeker op een rustige manier kan vertellen over een traumatische ervaring, betekent niet dat de feiten zich niet hebben voorgedaan. Volgens verzoekers is de verwerende partij onredelijk en doet het zelfs aan 'victim-blaming'.

Voorts stellen verzoekers dat: *"Verzoeker heeft inderdaad verklaard dat de bendeleden hem hebben aangevallen zonder - op voorhand - iets te zeggen, zonder te verwittigen op voorhand. Tijdens het gevecht heeft een van de bendeleden dan gezegd dat verzoeker ging sterven.*

- Het feit dat verzoeker er enkel met kleerscheuren en een kapotte rugzak van af is gekomen, is omdat een derde man een pistool heeft getrokken om de bendeleden te stoppen.

- Verzoeker is een rustig persoon en heeft voorheen (dus voor juli 2019) geen problemen gekend. Als hij nu opeens op zo'n korte tijd zoveel verschillende opeenvolgende problemen heeft met de bende 18 Revolucionarios bewijst wel degelijk dat de aanval van 09.09.2019 uitging van de bende 18 Revolucionarios.

- Verzoeker heeft ook verklaard tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij aan de hand van de kenmerken van de bendeleden wist dat het om bendeleden van de 18 Revolucionarios ging.

- Verzoeker heeft ook verklaard dat hij die ochtend de bus had genomen in Zacamil. Zacamil stond onder controle van de bende 18 Revolucionarios.

- Verzoeker had in Apopa ook al problemen met de bende 18 Revolucionarios.

- Verzoeker werd in Zacamil ook al aangesproken door een bendelid van de 18 Revolucionarios met de mededeling dat Shadow - ook van de 18 Revolucionarios - met verzoeker wenste te spreken.

- *De link tussen het incident van 09.09.2019 en de bende 18 Revolucionarios wordt wel degelijk aangetoond.*"

Omtrent het gegeven dat verzoekster de dag na de moordpoging op verzoeker zich met het openbaar vervoer verplaatst heeft om haar paspoort en identiteitskaart aan te vragen wijzen verzoekers erop dat de aanval van 9 september 2019 niet rechtstreeks tegen haar was gericht. Voorts diende haar identiteitskaart aangepast te worden daar zij door het huwelijk de naam van verzoeker heeft aangenomen als tweede familienaam. Ook stellen verzoekers dat *"Als de bende 18 Revolucionarios perfect op de hoogte was van de verblijfplaats van verzoeker en zijn echtgenote in Zacamil, dan liepen zij dus nog een groter gevaar door (teveel) thuis te blijven"* en dat *"De bende 18 Revolucionarios hebben enkel een moordpoging ondernomen tegen verzoeker, maar niet tegen zijn echtgenote. Daarom zou het nog onveilig geweest zijn indien verzoeker steeds samen met zijn echtgenote buiten op straat zou verschijnen."*

Met betrekking tot hun verhuis naar Isla de Mendez preciseren verzoekers dat ze zoveel mogelijk binnen bleven en dat ze problemen hadden met zowel de bende 18 Revolucionarios als de MS. Ze vervolgen dat in die periode er ook veel politie op straat was in Isla de Mendez waardoor het relatief rustig was. Bovendien menen ze dat ze geen andere opties hadden om elders naartoe te gaan binnen El Salvador. Tot slot waren ze toen volop voorbereidingen aan het treffen om het land te verlaten, dus ze zouden sowieso niet lang gebleven zijn in Isla de Mendez. Verzoekers vervolgen dat ze ook aan hun familie gezegd hebben, dat ze aan de bendeleden diende te zeggen dat ze illegaal naar de Verenigde Staten gevlucht zijn waardoor de bende denkt dat ze daar nu verblijven.

Verder preciseren verzoekers dat verzoeker de waarheid sprak toen hij verklaarde dat hij niet wist of J. nog problemen heeft gehad met de bende 18 Revolucionarios en dat J. een betere vriendin was van zijn echtgenote. Het feit dat verzoekster meer weet over de situatie van J. bevestigt dit alleen maar. Verzoekers denken dat J. geen problemen met de bende gehad heeft omdat zij een winkel had en wellicht beschermgeld betaalde aan de bende.

Verzoekers stellen dat de bendes MS en 18 Revolucionarios in El Salvador in alle lagen van de maatschappij zijn geïnfiltrerd. De politie werkt samen met de bendes. Dit is de reden waarom zij geen vertrouwen in de lokale autoriteiten hebben. Ze vervolgen dat ze opzoeken gedaan hebben en gelezen hebben dat België internationale bescherming bood aan mensen uit El Salvador. Ook kenden ze al iemand die in België internationale bescherming had gekregen. Bovendien hadden ze geen idee dat ze in Spanje ook internationale bescherming zouden kunnen krijgen. Voorts zijn ze via Spanje naar België gereisd, maar zijn ze er niet gebleven. Volgens verzoekers is het onredelijk van de verwerende partij om van verzoekers te verwachten dat ze in Spanje een verzoek om internationale bescherming zouden hebben ingediend.

Tot slot herhalen verzoekers dat de bendes in alle lagen van de bevolking zitten en dat dit de reden is waarom verzoekster ontslag genomen heeft in 2015 toen ze door een student bedreigd werd nadat zij een slechte quotering had gegeven. Door geen klacht in te dienen bij de directie van de universiteit heeft zij bewust het conflict niet opgezocht om de zaak niet erger te maken. Zo heeft zij kunnen vermijden dat het probleem erger werd.

3.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel.

Ze geven aan dat ze in El Salvador geen economische problemen hadden en dat dit zeker niet de reden is van hun vertrek uit het land. Ze beschikten er over financiële middelen, hadden er werk en een eigendom.

Tot slot betogen verzoekers dat: *"Terwijl verzoeker wel degelijk heeft aangetoond dat hij of persoonlijk het doel is van zowel de bende MS en de bende 18 Revolucionarios.*

o Het crimineel geweld van beide bendes is bijgevolg doelgericht ten opzichte van verzoeker (en diens echtgenote).

o Dat uit de individuele situatie, de persoonlijke omstandigheden en het specifieke profiel van verzoeker blijkt dat er aan verzoeker wel degelijk subsidiaire bescherming moet worden verleend.

o Dat uit het voorgaande blijkt dat het dus niet redelijk is van het CGVS om geen subsidiaire bescherming te geven aan verzoeker. Dat de Commissaris-Generaal dus wederom het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

o Dat het leven van verzoeker in gevaar is indien hij terug dient te keren naar El Salvador.

Aangezien verzoeker hierboven reeds voldoende heeft aangetoond dat ten aanzien van verzoeker er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar Bagdad moet terugkeren, hij een reëel risico zal lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 Vreemdelingenwet.

o Dat het CGVS dus ook artikel 48/4 Vreemdelingenwet heeft geschonden door aan verzoeker geen subsidiaire bescherming toe te kennen."

3.3. Aan hun verzoekschriften voegen verzoekers de volgende documenten toe:

- de bestreden beslissingen;
- attest juridische tweedelijnsbijstand (volledige kosteloosheid);
- artikel in De Standaard 20.11.2020 "Een van de gevaarlijkste landen ter wereld? Niet volgens België" https://www.standaard.be/cnt/dmf20201119_98173779;
- Artikel in Mo* Magazine 18.01.2021 "België gooit de deur dicht voor asielzoekers uit El Salvador" <https://www.mo.be/analvse/belqi-sluit-de-deuren-voor-salvadoraanse-asielzoekers>.

4. De verwerende partij maakt op 27 september 2021 een aanvullende nota in elk dossier over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021;
- COI Focus "*El Salvador: Veiligheidssituatie*" van 12 oktober 2020.

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partijen laten verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden achten. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

8.1. Verzoekers stellen dat ze niet kunnen terugkeren daar ze de bende 18 Revolucionarios vrezen, die hen voor hun vertrek uit El Salvador bedreigd heeft. Verzoekers halen ook aan dat verzoeker voorheen ook problemen gehad heeft met de bende MS13, waardoor hij ander werk heeft moeten zoeken.

Voor de samenvatting van verzoekers' vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

8.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus "El Salvador: Veiligheidssituatie" van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR guidelines). De getuigenissen opgenomen in de brief van 31 mei 2021 liggen in dezelfde lijn.

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"; "*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*"; "*Depending on the particular circumstances of the case (...)*", p. 28-29 e.v.).

Het risico voor verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekers dienen in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoekers om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken.

8.3. Ter staving van hun verzoek om internationale bescherming brengen verzoekers de volgende documenten bij: hun paspoorten, hun identiteitskaarten, hun geboorteakten, hun huwelijksakte, een attest van verzoekers job bij R. K. G., een attest van het werk van verzoekster bij de Universidad Don Bosco, twee uittreksels van verzoekers strafregister, twee uittreksels van het strafregister van verzoekster, hun vliegtuigtickets, een usb-stick met nieuwsberichten over de algemene situatie met de bendes in El Salvador, een verklaring afgelegd door verzoekers vader, een verklaring afgelegd door verzoekers collega O.E. E. M. en een verklaring afgelegd door J. S. M. d. S.

De paspoorten, identiteitskaarten, geboorteakten en hun huwelijksakten, hebben betrekking op identiteitsgegevens die niet betwist worden. De uittreksels van hun strafregisters, hebben geen betrekking op hun vluchtrelaas. Evenmin wordt er betwist dat verzoeker bij R. K. G en verzoekster bij de Universidad Don Bosco gewerkt heeft. De vliegtuigtickets staven verzoekers' reisweg.

Verzoekers brengen ook drie verklaringen bij: een verklaring afgelegd door verzoekers vader, een verklaring afgelegd door verzoekers collega O.E. E. M. en een verklaring afgelegd door J. S. M. d. S. Voormelde verklaringen werden weliswaar afgelegd voor een advocaat/notaris, echter vertonen ze een gesolliciteerd karakter. Immers, bepaalde gebeurtenissen opgenomen in deze verklaringen hebben voormelde personen niet zelf waargenomen maar steunen op de verklaringen van verzoekers. De drie personen leggen verklaringen af over incidenten waarbij zij zelf niet aanwezig waren (document 7, 8 en 9; NPO verzoekster, p. 13). Deze verklaringen werden ook uitdrukkelijk opgesteld op vraag van verzoekers daar verzoekers documenten zochten om hun vluchtrelaas te staven. Daarenboven worden deze verklaringen niet ondersteund door andere elementen, maar zijn louter gebaseerd zijn op verzoekers' weergave van de feiten, en dit doet de objectiviteit van deze verklaringen teniet. Voorts stelt mevrouw J. S. M. d. S dat verzoekers haar burens waren in Zacamil, terwijl verzoekers verklaard hebben dat ze bij J. in Zacamil hebben gewoond. Ook halen verzoekers aan dat J. een vriendin van verzoekster was, terwijl J. ook verwijst naar bepaalde bloedverwantschapsbanden die verzoekers niet aangehaald hebben (notities persoonlijk onderhoud [NPO] verzoekster, p.5, p.13, p.16; NPO verzoeker p.5, p.17, p.26).

De artikelen op de USB-stick hebben geen betrekking op het vluchtrelaas van de verzoekende partijen, maar de algemene situatie in El Salvador.

De Raad besluit dat de verzoekende partijen een inspanning hebben geleverd om hun verzoek om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers in gebreke om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

7.4. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat op basis van de verklaringen van verzoekers, die om dezelfde redenen om internationale bescherming verzoeken, er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor hen de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten.

8.4.1. Verzoekers halen aan dat hun problemen in El Salvador begonnen op 10 juli 2019 toen verzoeker op zijn werkplaats bedreigd werd door leden van de bende MS13 daar hij afkomstig was uit een wijk waar een rivaliserende bende actief was. Omwille hiervan werd verzoeker met een wapen bedreigd door de bendeleden en diende hij de wijk te verlaten. Verzoeker verklaart dat hij sinds 2014-2015 bij dit bedrijf, een metaalconstructiebedrijf, als schilder werkte (NPO verzoeker, p.7) en daarvoor nooit enig probleem ondervonden heeft (NPO verzoeker, p.19). Verzoeker verklaart dat hij onmiddellijk gevolg gegeven heeft aan de eis van bende MS13 en gestopt is met zijn werk in het metaalconstructiebedrijf, die in een rivaliserende wijk zou liggen (NPO verzoeker, p.17-18).

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“U werkte echter reeds sinds 2014 bij dit metaalconstructiebedrijf zonder problemen te hebben gekend (CGVS man, p. 19). Het is dan ook een raadsel waarom de bendeleden u na vijf jaar plots in het vizier namen. Bovendien is het erg opmerkelijk dat die bendeleden enkel u viseerden en uw overige collega’s met rust lieten (CGVS man, p. 19). Gevraagd of u het enige personeelslid was dat afkomstig was uit een zone van de rivaliserende bende, antwoordt u dat u dat u niet weet waar uw collega’s precies wonen (CGVS man, p. 19). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u reeds vijf jaar in eenzelfde bedrijf werkt, zonder een idee te hebben waar uw collega’s wonen. Dat u als enige afkomstig zou zijn uit een zone van een rivaliserende bende en daarom door de bende MS-13 lastiggevallen werd, is dan ook een blote bewering (CGVS man, p. 19).”*

Het gegeven dat verzoeker door het bendegegeweld in El Salvador nooit aan zijn collega’s vroeg uit welke wijk ze kwamen omdat bendes dit willen weten, doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker reeds vijf jaar voor hetzelfde bedrijf gewerkt had en geen enkel probleem ondervonden had terwijl hij steeds in dezelfde wijk gewoond heeft. Waar verzoeker stelt dat op het ogenblik dat hij begon te werken de bende MS13 niet de dominante bende was in de wijk van het metaalconstructiebedrijf, en dat de dominantie in de wijk met tussenpozen verandert, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet aangeeft wanneer deze bende dan de leiding kreeg in deze wijk. Verzoeker beperkt zich tot een algemene uitleg (NPO verzoeker, p.19). Gelet op het gegeven dat verzoeker verklaard heeft dat de meeste mensen een job zoeken op een plek die van de rivaliserende bende is en MS 13 oorspronkelijk niet de controle over het gebied had, kan van de verzoekende partij redelijkerwijze verwacht worden dat hij meer duiding kan geven over het tijdstip dat MS de controle verworven heeft. Verzoeker beperkt zich tot een algemene uitleg, die op eender welke wijk van toepassing kan zijn. Bovendien heeft de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud specifiek gevraagd welke bende actief is in de zone van collega O. (NPO verzoeker, p.19). Collega O. is de collega die tevens een verklaring voor verzoeker opgesteld heeft om zijn verzoek om internationale bescherming te staven. Er kon redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker dit zou weten, daar ze na het voorgehouden incident van 10 juli 2019 nog contact hebben gehad.

Ook de verklaringen van verzoeker over zijn zoektocht naar een nieuwe job in de nasleep van de gebeurtenissen 10 juli 2019 ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen met de bende MS13. De verklaringen van verzoeker zijn weinig coherent. Enerzijds verklaart verzoeker dat het moeilijk was om een nieuwe job te vinden en dat hij zijn CV aan verschillende bedrijven bezorgd heeft. Anderzijds blijkt dat verzoeker vier dagen na het incident van woensdag 10 juli 2019 een nieuwe job gevonden heeft en reeds op maandag 15 juli 2019 op zijn nieuw werk gestart is. Verzoeker verklaart dat hij op woensdag 10 juli 2019 tijdens zijn middagpauze bedreigd werd door leden van de bende MS13 en dat hij hierna onmiddellijk gestopt is met te werken voor het metaalconstructiebedrijf. Verzoeker kan zich echter niet meer herinneren hoe hij zijn nieuwe job gevonden heeft en hoe hij een afspraak geregeld heeft bij het nieuwe bedrijf, doch verklaart dat hij maandag 15 juli 2019 -drie dagen na het sollicitatiegesprek met iemand van de HR-afdeling- met zijn nieuwe tewerkstelling begonnen is (NPO verzoeker, p.9).

8.4.2. Vervolgens verklaren verzoekers dat zij door bende18, de leidende bende in hun wijk, bedreigd werden. Zij wilden dat verzoeker zijn werk hervatte bij het metaalconstructiebedrijf. Zij zouden hem ook tegen de bendeleden van MS13 beschermen. Indien hij hier geen gevolg aan zou geven, dan zouden ze zowel verzoeker als verzoekster doden.

Vooreerst brengt de Raad in herinnering dat er geen geloof wordt gehecht aan de bedreigingen van bende MS13 ten aanzien van verzoeker. Deze bedreigingen vormen de grondslag van de problemen van verzoekers met de bende 18. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan voormelde bedreigingen door bende 18.

Uit de verklaringen van verzoeker en verzoekster, die gelijklopend zijn, blijkt dat verzoekers vader van deze gebeurtenis getuige was. De vader van verzoeker heeft bij de notaris ook een verklaring afgelegd, die verzoekers hebben bijgebracht. In deze verklaring geeft verzoekers vader de problemen weer die verzoekers met de bendes ondervonden hebben. In deze verklaring maakt hij echter, geen melding van zijn aanwezigheid tijdens deze feiten. Indien deze feiten zich daadwerkelijk voorgedaan hebben, en verzoekers vader hierbij aanwezig was kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij in zijn verklaring over zijn persoonlijke ervaring zou vertellen bij de advocaat/notaris en geen ogenschijnlijk voorgekauwde, summie versie van de feiten. Het betoog in het verzoekschrift, dat de advocaat/notaris de verklaring geschreven heeft op basis van wat verzoekers vader verteld heeft en zijn verklaringen samengevat heeft, doet hieraan geen afbreuk. Immers, indien verzoekers vader aan de advocaat/notaris meegedeeld heeft dat hij getuige was geweest van het incident op 14 juli 2019, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de advocaat dit element in de verklaring zou onderstrepen hebben, gelet op het belang van deze getuigenis.

Voorts is het weinig plausibel dat de leden van de bende 18 zouden aanbieden om verzoeker te beschermen tegen de leden van MS13, zelfs hierop zouden aandringen, nu ze op een dergelijke manier bij een bendeoorlog kunnen betrokken geraken zonder dat de leden van bende 18 in navolging hiervan hun territorium kunnen uitbreiden. Het loutere feit dat bendes niet willen dat de rivalen mensen van hun gebied lastig vallen, zoals verzoekster verklaart (NPO verzoekster, p.16), is op zich geen geloofwaardige verklaring. Met deze uitleg gaat verzoekster voorbij aan het gegeven dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat de bende MS13 op dat moment de controle had verworven over de wijk waar het metaalconstructiebedrijf lag waar hij van 2014/2015 tot 2019 gewerkt heeft. Bende 18 had geen zeggenschap over het gebied waar het metaalconstructiebedrijf lag, waardoor het niet aannemelijk is dat ze het in die omstandigheden zouden opnemen voor verzoeker. Daarenboven indien bende 18 via de medewerking van verzoeker de controle over het gebied waar het metaalconstructiebedrijf lag had willen veroveren, hadden ze verzoeker reeds kunnen benaderen. Verzoeker werkte immers geruime tijd daar, nam dagelijks de bus en verzoekers halen aan dat iedereen in hun wijk alles van mekaar weet. Bijgevolg kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de leden van bende 18 reeds geruime tijd op de hoogte waren van de tewerkstelling van verzoeker.

Ook de verklaring van J. S. M. d. S, doet afbreuk aan het voorgehouden vluchtrelaas van verzoekers. In haar verklaring valt niet te lezen dat verzoekers op 15 juli 2019, in navolging van de gebeurtenissen van 14 juli 2019 naar haar huis gevlucht zijn zoals verzoekers beweren. Wanneer zij de voorgehouden problemen van verzoekers aankaart, duidt zij hen als haar burens aan (administratief dossier, map documenten, document 9; NPO verzoeker, p. 17; NPO verzoekster, p. 5, 16 en 17).

In de bestreden beslissingen wordt terecht opgemerkt dat: *“Ook wat betreft jullie verklaringen omtrent de problemen die u in Zacamil kende met de bende 18 Revolucionarios, weten jullie verklaringen niet te overtuigen. Zo verklaarde u aanvankelijk bij de DVZ dat u na een verblijf van 15 dagen in Zacamil, dus rond 30 juli 2019, aangesproken werd door twee bendeleden die wilden weten wat uw naam was en waar u vandaan kwam (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat u reeds na enkele dagen in deze zone aangesproken werd door twee bendeleden die wilden weten van waar u kwam (CGVS man, p. 18). Wanneer u later in het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt wanneer u in Zacamil aangesproken werd, antwoordt u dat dit 5 tot 7 dagen na jullie aankomst in de zone was (CGVS man, p. 23). Verder is het erg vreemd dat u bij de DVZ niet vermeldt dat u één week na de eerste ontmoeting met de bende 18 Revolucionarios in Zacamil, nogmaals aangesproken werd door een bendelid die u zei dat Shadow, een bekend bendelid van de bende 18 uit Apopa, met u moest praten (CGVS man, p. 18). Dat u dit niet reeds aanhaalde op de DVZ is erg vreemd en maakt dit incident dan ook weinig geloofwaardig. Hiermee geconfronteerd antwoordt u dat u bij de DVZ een samenvatting diende te geven en dat u dan enkel de belangrijkste zaken vertelde en er altijd iets is dat je niet vermeldt (CGVS man, p. 24). Deze verklaring is echter niet afdoende, daar wanneer een bekend bendelid van de bende 18 u lokaliseerde en probeerde te contacteren, dit geen onbelangrijk element is in uw asieltrelaas. U geeft immers zelf aan dat u na deze aanspreking wist dat u gevaar liep en dat dit gevolgen zou hebben (CGVS man, p. 24).*

Bovendien geeft u aanvankelijk aan dat het bendelid dat u aansprak over Shadow, hetzelfde bendelid was dat u ook de eerste keer in Zacamil aansprak (CGVS man, p. 18). Later verklaart u echter dat u in Zacamil eerst aangesproken werd door twee individuen en dat er dan zo een drie à vier dagen voorbijgingen (...) toen er een ander persoon u aansprak over Shadow (CGVS man, p. 24). Dat u hier niet eenduidig bent of u werd aangesproken door één van de bendeleden van uw eerste ontmoeting in Zacamil, of door een ander bendelid, maakt opnieuw dat dit incident weinig aannemelijk is. Ook het feit dat u na deze aanspreking over Shadow geen extra voorzorgsmaatregelen nam om de bendeleden in

Zacamil te ontwijken, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met de bende 18 (CGVS man, p. 24). Zoals hierboven reeds werd aangehaald, verklaarde u namelijk dat u vanaf dat moment wist dat u gevaar liep omdat u niet naar Apopa zou terugkeren om met Shadow te spreken en dat dit gevolgen zou hebben (CGVS man, p. 24). Dat u dan geen bijkomende veiligheidsmaatregelen nam, hoewel u zich nochtans aan de bende blootstelde door met het openbaar vervoer te gaan werken, is weinig aannemelijk (CGVS man, p. 8-9). Volledigheidshalve kan hier ook aan toegevoegd worden dat het erg vreemd is dat uw echtgenote niets vermeldt over de problemen die u kende in Zacamil tussen jullie aankomst en het incident van 9 september 2019 (CGVS vrouw, p. 14 en 18). Hoewel zij verklaart dat zij niet op de hoogte was van de incidenten die u in tussentijd meemaakte is het erg vreemd dat zij hier na aankomst in België evenmin van op de hoogte is. Jullie hadden sindsdien immers ruimschoots de tijd om elkaar op de hoogte te brengen van al de problemen waarmee jullie geconfronteerd werden in El Salvador (CGVS vrouw, p. 18). Dat u haar bovendien niet op de hoogte bracht van de eis van Shadow om hem te ontmoeten, is erg vreemd, daar ook haar leven bedreigd werd door de bende 18 in Apopa en zij dus logischerwijs ook gevaar zou lopen als u niet op deze eis van Shadow in ging (CGVS man, p. 17, 23-24). Hierdoor is het opmerkelijk dat u haar niet op de hoogte bracht opdat ook zij de nodige veiligheidsmaatregelen kon treffen.

Hoewel u wist dat uw leven gevaar liep doordat u niet inging op de eis van Shadow om hem te ontmoeten, beslisten uw echtgenote en u om in het huwelijksbootje te stappen eind augustus 2019 (CGVS man, p. 9 en 24). Op (...) 2019 vond jullie burgerlijke trouw plaats en op (...) 2019 vond het religieuze huwelijk plaats (CGVS man, p. 9-10). Gevraagd naar de opmerkelijke timing van jullie huwelijk, antwoordt u dat u in het begin niet dacht dat het probleem zo groot zou zijn, jullie verder wilden gaan met jullie leven en er al spaargeld gependeed was (CGVS man, p. 27). Deze verklaring is echter niet afdoende daar u op dat moment reeds wist dat u gevaar liep (zie supra) waardoor het organiseren van een huwelijk met gasten extra risicovol is. Dat jullie religieuze huwelijk op (...) 2019 bovendien veel gasten telde waaronder ook mensen die u niet kende, maakt de timing van jullie huwelijk des te vreemder. Dit brengt de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen met de bende verder aan het wankelen (CGVS man, p. 9-10)."

Ondanks het feit dat de vragenlijst die verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevuld hebben, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekende partijen worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit hun vluchtrelaas vermelden. Het gegeven dat één week na de eerste ontmoeting met de bende 18 Revolucionarios in Zacamil, verzoeker nogmaals aangesproken werd door een bendelid die hem zei dat Shadow, een bekend bendelid van de bende 18 uit Apopa, met hem wou praten, is inderdaad een kernelement uit verzoekers relaas. Op het CGVS verklaart verzoeker immers dat hij na deze ontmoeting beseftte dat hij gevaar liep en dat dit gevolgen zou hebben (NPO verzoeker, p. 24). Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan verzoekende partijen de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moeten beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikken, evenals de risico's die zij lopen indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier, verklaring voorafgaand aan vragenlijst). Daar verzoekende partijen dit document hebben ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte waren van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar hun land kon impliceren. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekende partijen een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij hun vluchtmotieven dienden uiteen te zetten. Bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 werd hen de gelegenheid geboden hun vluchtrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. De vaststelling dat verzoeker hierover met geen woord heeft gerept in de vragenlijst en dit pas voor het eerst ter sprake brengt tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas. Des te meer omdat verzoekster niet op de hoogte blijkt te zijn van de incidenten die verzoeker tussen 15 juli 2019 en 9 september 2019 heeft meegemaakt. In de verzoekschriften herhalen verzoekers dat verzoekster in El Salvador hiervan niet op de hoogte was, maar dat zij op het ogenblik van haar persoonlijk onderhoud hiervan wel op de hoogte was en dat zij dit niet verteld heeft het gevolg was van de vraagstelling van de protection officer. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarentegen dat verzoekster dit element niet heeft aangehaald tijdens haar vrij relaas. Verzoekster verklaart zelfs *"Daarna trokken we naar de kolonie Zacamil, die dag 's avonds ging mijn man werken; alles ging goed, we waren er bijna zo een twee maanden. Alles ging goed tot 9 september denk ik. Toen hij aangevallen werd op de bus."* (NPO verzoekster, p. 14). Daarna vraagt de protection officer uitdrukkelijk aan verzoekster of ze tussen 15 juli 2019 en het incident op de bus op 9 september 2019 nog problemen kenden. Hierop antwoordt verzoekster uitdrukkelijk: *"Neen, voor zover ik weet niet."* (NPO verzoekster, p.18). Het betoog van verzoekers in het verzoekschrift mist aldus feitelijke grondslag, en doet geen afbreuk aan voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissingen.

In hun verzoekschriften minimaliseren verzoekers ook de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn verklaringen bij het persoonlijk onderhoud omtrent het ogenblik waarop hij voor de eerste keer aangesproken werd door leden van bende 18 Revolucionarios in Zacamil. Het betreft echter wederom een belangrijk element in hun vluchtrelaas waarvan redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoekers hierover eensluidende verklaringen zouden hebben afgelegd.

Voorts stellen verzoekers in het verzoekschrift dat verzoeker inderdaad wist dat hij gevaar liep nadat hij geen gevolg gegeven heeft om terug te keren naar Apopa om met Shadow te spreken. In hun verzoekschriften geven verzoekers voorts aan dat ze niet dachten dat dit zo'n ernstige gevolgen zouden hebben en dat hij op dat ogenblik een risico-afweging gedaan heeft en beslist heeft om zijn dagelijkse activiteiten verder te zetten. In de landeninformatie valt te lezen dat inwoners van wijken die worden gecontroleerd door bendes, zijn onderworpen aan een aantal regels. De bendes verwachten veel gehoorzaamheid en een zekere mate van spontane steun van de bevolking. Deze trouw wordt enerzijds verkregen door dwingend geweld of dreiging met geweld bij niet-naleving van de regels en anderzijds door een combinatie van voordelen zoals werk, een zekere identiteit en een vorm van veiligheid. De niet-naleving van de regels kan voor de overtreder, zijn verwanten en/of personen die banden hebben met hem een vorm van geweld tot gevolg hebben, zoals een gewelddadige aanval, een moord, een verkrachting, een verdwijning, seksueel geweld, represailles of een gedwongen verplaatsing (COI Focus "El Salvador: Veiligheidssituatie" van 12 oktober 2020, p. 14). Gelet op deze informatie is het allerminst aannemelijk dat verzoeker dacht dat hij dit zo maar kon negeren en zijn dagelijkse activiteiten verder kon zetten zonder enige vorm van voorzorgmaatregelen te nemen nadat hij reeds voor dezelfde groepering gevlucht was. Het gegeven dat hij verzoekster hierover niet geïnformeerd heeft toen ze in Zacamil verbleven en in de aanloop van hun huwelijk ondermijnt verder de geloofwaardigheid van voorgehouden bedreigingen door bende 18.

Tot slot blijven verzoekers slechts steken in het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten waardoor deze door de Raad in hun geheel worden overgenomen.

8.4.3. Verzoekers halen tot slot aan dat verzoeker op 9 september 2019 door twee bendeleden van bende 18 Revolucionarios met messen werd aangevallen op de bus.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat: *"Ook uw verklaringen over het incident van 9 september 2019, toen u door twee bendeleden van de bende 18 Revolucionarios met messen werd aangevallen op de bus zijn weinig aannemelijk en maken een weinig doorleefde indruk (CGVS man, p. 18). Zo verklaart u dat twee bendeleden u aanvielen, bedreigden met een mes en u probeerden te vermoorden waarbij ze uw rugzak en trui kapot maakten (CGVS man, p. 18). Later verklaart u dat zij u aanvielen zonder een woord te zeggen (CGVS man, p. 25). Gevraagd of zij iets zeiden, antwoordt u dat ze zeiden: "je gaat sterven, hoerenzoon" (CGVS man, p. 25). Vervolgens wordt u gevraagd hoe u weet dat er een link is tussen dit incident op de bus en uw problemen in Apopa met de bende 18, waarop u enkel verwijst naar uw ontmoeting met het bendelid dat u aansprak over Shadow en dat u daaruit kon afleiden dat ze u in Valle del Sol (Apopa) wilden vermoorden (CGVS man, p. 25). Het is evenwel weinig aannemelijk dat er een gerichte moordpoging op u plaatsvond, door twee gewapende bendeleden en u hier enkel een kapotte trui en rugzak aan overhield (CGVS man, p. 18 en 25-26). Er kan evenmin met zekerheid uit uw verklaringen afgeleid worden dat deze aanval het gevolg was van uw weigering tot samenwerking met de bende 18 uit Apopa. Dat u aangeeft dat dit wel zo was is louter een blote bewering, daar de aanvallers amper iets zeiden op 9 september 2019. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan de voorgaande problemen met de bende 18 Revolucionarios (zie supra) die volgens uw verklaringen geleid zouden hebben tot deze moordpoging, kan er ook aan dit incident geen geloof gehecht worden.*

Voorts is ook jullie gedrag in de nasleep van deze moordpoging bijzonder vreemd. Zo was de bende 18 Revolucionarios op de hoogte van jullie exacte verblijfplaats in Zacamil (CGVS man, p. 23). Toch ging uw echtgenote, de ochtend na de poging tot moord op u, haar paspoort en identiteitskaart (DUI) nog aanvragen in het centrum van San Salvador en verplaatste zij zich hiervoor met het openbaar vervoer

vanuit Zacamil (CGVS vrouw, p. 11-12). Dit is erg vreemd gezien ook haar leven door de bende 18 bedreigd werd en het aanvragen van deze documenten bovendien niet op deze dag diende te gebeuren, aangezien u ook een nieuw paspoort en identiteitskaart moest aanvragen. Logischerwijs had uw echtgenote haar paspoort en identiteitskaart net als u op 23 september 2019 kunnen aanvragen en u kunnen vergezellen, gezien uw schoonbroer u die dag met zijn wagen naar San Salvador bracht (CGVS man, p. 12 ; CGVS vrouw, p. 11-12). Het is erg vreemd dat zij dergelijk risico opzocht door op 10 september 2019 haar documenten te gaan vernieuwen. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de door jullie voorgehouden problemen met de bende 18.

Vervolgens verhuisden jullie op 10 september 2019 naar uw schoonouders in Isla de Mendez, waar jullie verbleven tot aan jullie vertrek naar België op 4 oktober 2019 (CGVS man, p. 4-6 en 18; CGVS vrouw, p. 4 en 14). Hierbij is het erg vreemd dat u niet weet welke bende er actief is in deze zone, maar dat u dacht dat er gestreden werd tussen de bende 18 en de MS (CGVS man, p. 5). Verwacht kan worden dat, wanneer u net een moordpoging van de bende 18 Revolucionarios overleefde, dat u grondig nagaat welke bende actief is in de kolonie waar u uw toevlucht zoekt. Dat u dit niet deed, zaait opnieuw twijfel over de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor de bende 18 Revolucionarios.

Vervolgens verhuisden jullie op 10 september 2019 naar uw schoonouders in Isla de Mendez, waar jullie verbleven tot aan jullie vertrek naar België op 4 oktober 2019 (CGVS man, p. 4-6 en 18; CGVS vrouw, p. 4 en 14). Hierbij is het erg vreemd dat u niet weet welke bende er actief is in deze zone, maar dat u dacht dat er gestreden werd tussen de bende 18 en de MS (CGVS man, p. 5). Verwacht kan worden dat, wanneer u net een moordpoging van de bende 18 Revolucionarios overleefde, dat u grondig nagaat welke bende actief is in de kolonie waar u uw toevlucht zoekt. Dat u dit niet deed, zaait opnieuw twijfel over de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor de bende 18 Revolucionarios.

Voorts is het erg opmerkelijk dat noch de bendeleden in Apopa, noch de bendeleden in Zacamil, naarstig op zoek gingen naar uw echtgenote en u nadat jullie tot tweemaal toe niet ingingen op hun eisen. Wanneer er u gevraagd wordt of de bende 18 in Apopa naar u op zoek ging na uw vertrek uit de zone, antwoordt u dat u wel een boodschap kreeg van Shadow, een bendelid uit Apopa, toen u reeds in Zacamil woonde (zie supra) (CGVS man, p. 23). Het is echter erg vreemd dat u niet op de hoogte bent of de bende 18 naar u informeerde bij uw familie in Apopa (CGVS man, p. 23). Dit is des te opmerkelijker daar uw familie slechts enkele huizen verderop woonde in Apopa, en na jullie vertrek zelfs in jullie huis ging wonen (CGVS man, p. 4, 5 en 13). Gezien u eveneens verklaarde dat de bende op de hoogte is waar iedere persoon woont, wie er bij hem/haar inwoont en wie het gezin is van deze persoon, is het erg vreemd dat u niet weet of de bende naar u ging informeren bij uw familie op de dag van de deadline, 15 juli 2019, of nadien (CGVS man, p. 5 en 23). Ook na de poging tot moord op de bus op 9 september 2019, kan nergens uit afgeleid worden dat de bende nog naar u op zoek ging. Zo waren zij op de hoogte van uw verblijfplaats in Zacamil (CGVS man, p. 23), toch gingen zij noch op 9 september, noch op 10 september 2019 naar u op zoek om hun klus te klaren (CGVS man, p. 26). Gevraagd of J. na jullie vertrek nog problemen kende met de bende, kan u opnieuw geen antwoord bieden op deze vraag en stelt u dat zij een betere vriendin is van uw echtgenote dan van u (CGVS man, p. 26). Gezien zij een vriendin was van uw echtgenote én u haar achteraf nog zag op de dag dat haar verklaring opgetekend werd door een advocaat, is het erg vreemd dat u niet bij haar informeerde of zij problemen kende omwille van jullie eerdere problemen (CGVS man, p. 26). Uw echtgenote weet echter te verduidelijken dat J. na jullie vertrek geen problemen kende met de bende in haar zone (CGVS vrouw, p. 19). Het is weinig waarschijnlijk dat de bende 18 u dermate viseerde en u zelfs wilde vermoorden, om nadien niet eens naar u op zoek te gaan in het huis waar jullie verbleven en waar zij van op de hoogte waren (CGVS man, p. 23; CGVS vrouw, p. 19).”

De verwerende partij kan inderdaad gevolgd worden dat de verklaringen van verzoeker tijdens het vrije relaas van een weinig doorleefde indruk getuigen. Hieromtrent dient vooreerst vastgesteld te worden dat verzoeker tijdens zijn vrije relaas verklaard heeft dat hij op 9 september 2019 aangevallen werd door leden van MS (NPO verzoeker, p.18). Wanneer de protection officer verdere vragen over dit incident stelt, stelt verzoeker dat het om leden van bende18 Revolucionarios gaat (NPO verzoeker, p. 25). Verder haalt verzoeker aan dat toen ze hem op de bus aangevallen hebben, hij naar achter gelopen is (NPO verzoeker, p.18). Echter stelt hij verder tijdens het persoonlijk onderhoud dat er veel volk op de bus was, en dat er zelfs personen recht stonden (NPO verzoeker, p.25). In die geschetste omstandigheden kan zich de vraag gesteld worden, hoe verzoeker dan naar achter gelopen is. Daarenboven blijkt uit zijn verklaringen dat zijn aanvallers samen met hem op de bus gestapt zijn. In de geschetste omstandigheden door verzoeker en het gegeven dat er veel volk op de bus dat, is het weinig plausibel dat verzoeker op de bus aangevallen werd. Terwijl de daders de mogelijkheid hadden om hem eerder aan te vallen. Op de vraag of verzoeker gewond was na het incident van 9 september 2019 stelt

verzoekster *“neen, ik denk niet dat ze hem konden verwonden, enkel wat schaafwonden en de kledij.”* (NPO verzoekster, p.18). Dit antwoord van verzoekster geeft eveneens een weinig doorleefde indruk.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift betogen dat de aanval van 9 september 2019 niet tegen verzoekster gericht was en dat zij na het huwelijk de achternaam van haar echtgenoot aangenomen had waardoor haar identiteitskaart diende aangepast te worden en zich daarom met openbaar vervoer verplaatst heeft vanuit Zacamil, wijst de Raad naar de hoger aangehaalde landeninformatie waaruit ook blijkt dat familieleden van personen die zich tegen het gezag van bendes verzetten het risicolopen om slachtoffer te worden van geweld. Gelet op deze informatie is het allerm minst aannemelijk dat indien er effectief een moordpoging op verzoeker gebeurd is op 9 september 2019 zonder meer het openbaar vervoer genomen zou hebben om haar achternaam te laten aanpassen op de identiteitsdocumenten. Des te meer omdat ze ook geen voorzorgmaatregelen genomen heeft.

In het verzoekschrift stellen verzoekers dat in Isla Mendez er veel politie op straat was waardoor het relatief rustig was. Dit betoog van verzoekers vindt geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud. In tegendeel verzoeker heeft tot twee keer toe verklaard dat er op die plek gestreden wordt tussen twee bendes, namelijk bende18 en MS13, voor de controle over het gebied (NPO verzoeker, p.5, p.27).

Voorts blijven verzoekers steken in het louter volharden in hun ongelofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermog niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten waardoor deze door de Raad in hun geheel worden overgenomen.

8.4.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partijen en hun vrees voor vervolging door de bende 18 niet geloofwaardig. Uit het voorgaande blijkt dat aan de door de verzoekende partijen voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, zodat dient besloten dat de verzoekende partijen *in casu* niet *in concreto* aannemelijk maken in het verleden het slachtoffer te zijn geweest van bedreigingen door leden van de bende 18. Evenmin wordt geloof gehecht aan het gegeven dat verzoeker oorspronkelijk bedreigd werd door bende MS13. Tot slot wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: *“Wat er ook van zij, uit jullie verklaringen blijkt geenszins dat jullie nog problemen hebben gekend met de bende MS-13 nadat u op 10 juli 2019 stopte met werken bij dat bedrijf. Zelfs toen jullie van 10 september 2019 tot en met 4 oktober 2019 bij uw schoonouders gingen inwonen in Isla de Mendez, waar de bende MS-13 eveneens actief is (CGVS man, p. 5; CGVS xx/xxx vanaf nu CGVS vrouw, p. 4), kenden jullie geen problemen meer met die bende.”*

8.5. De verzoekende partijen slagen er niet in de concrete problemen die zij zouden hebben, aannemelijk te maken, zodat een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie niet volstaat. Bijgevolg maken zij evenmin een individueel en concreet risico aannemelijk, laat staan dat zij aannemelijk maken dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

8.6. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het

Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviseerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bendegerelateerde problemen een risico verhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers' beweerde problemen met de bendeleden van MS-13 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico lopen om opnieuw te worden geviseerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit en terugkeer naar El Salvador om die reden risicoverhogend of verzarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met MS-13 niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

8.7. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3

of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen, is dan ook niet dienstig.

8.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werden gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS